

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 80Ek/2641/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121430935
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 06. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ing. Maroš Dvorský
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2022:6121430935.2

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: CRN4 s.r.o., so sídlom Klincová 35, 821 08 Bratislava - mestská časť Ružinov, IČO: 51 322 170 zast.: Advokátska kancelária JUDr. Peter Bartoš, s. r. o., Martina Granca 3618/44, 841 02 Bratislava - mestská časť Dúbravka IČO:52 262 821 proti povinnému: X.) Y. D., A.: XX.X.XXXX, S. W. T. XXX, XXX XX T. P. zast.: Advokátska kancelária VIS LEGIS s.r.o. so sídlom Panenská 7, 811 03 Bratislava, IČO: 47728949 F. F.: X.) G.. U. P., A.: XX.X.XXXX, S. W. X.Y. XXX, XXX XX X. P. zast.: Advokátska kancelária VIS LEGIS s.r.o. so sídlom Panenská 7, 811 03 Bratislava, IČO: 47728949 F. F. X.) G.. X. F.Š., A.: XX.X.XXXX, S. W. Y.. D. - N. XXX/XX, XXX XX o vymoženie 600 EUR s príslušenstvom, vedenej súdnym exekútorom: Mgr. Martin Thomka, so sídlom exekútorského úradu: Pavla Mudroňa 483/28, 036 01 Martin, pod číslom 366 EX 906/21 o návrhu povinného č. 1 a povinného č.2 na zastavenie exekúcie takto

rozhodol:

- I. Súd návrh povinného 1/ a povinného 2/ na zastavenie exekúcie podľa ust. § 61l ods. 3 Exekučného poriadku zamietá.
- II. Povinní 1/ - 2/ nemajú nárok na náhradu trov konania v súvislosti s podaním návrhu na zastavenie exekúcie.
- III. Oprávnený má nárok na náhradu trov konania spojených s vyjadrením k návrhu povinných 1/ a 2/ na zastavenie exekúcie vo výške 36,95 EUR, ktoré budú vymáhané od povinných 1/ a 2/ dodatkom k povereniu po nadobudnutí právoplatnosti tohto uznesenia.

odôvodnenie:

1. Oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie doručeným Okresnému súdu Banská Bystrica dňa 28. 07. 2021, domáhal od povinného vymoženiu peňažného nároku - istiny vo výške 600 EUR s príslušenstvom na základe exekučného titulu rozhodcovského rozsudku vydaného rozhodcovským súdom ROYAL DEVELOPMENT - RSRD, z.zpo (ďalej len „rozhodcovský súd“), zo dňa 06. 08. 2018 pod sp. zn. RD/100/2018, ktorý nadobudol vykonateľnosť dňom 21.02.2018.
2. Dňa 29. 10. 2021 bolo pod spisovou značkou 80Ek/2641/2021 vydané poverenie na vykonanie exekúcie, ktorým bol vykonaním exekúcie poverený súdny exekútor Mgr. Martin Thomka (ďalej aj „súdny exekútor“). Súdny exekútor následne dňa 03.11.2021 vydal upovedomenie o začatí exekúcie, ktoré bolo povinnému 1/ doručené dňa doručená dňa 16. 11. 2021 a povinnému 2/ doručené dňa 15.11.2021.
3. Súdnym exekútorom bolo súdu dňa 10. 01. 2021 doručený „návrh povinného 1/ a povinného 2/ na zastavenie exekúcie“ (ďalej „návrh na zastavenie exekúcie“). Povinní 1/ a 2/ prostredníctvom svojho právneho zástupcu sa návrhom na zastavenie exekúcie domáhajú zastavenia exekúcie podľa ustanovenia § 61k ods. 1 písm. c) d) zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“), nakoľko sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu.

Návrh odôvodnili nasledovnými skutočnosťami: podľa povinných 1/ a 2/ sú tu iné skutočnosti, pre ktoré je exekúcia neprípustná, keďže právomoc Rozhodcovského súdu v tejto veci konať a rozhodnúť nebola daná a Rozhodcovský rozsudok, ktorý je podkladom na vykonanie Exekúcie, nebol vydaný v súlade splatnými právnymi predpismi a takýto dokument(hoci označený ako Rozhodcovský rozsudok) nemôže vyvolať žiadne právotvorné a zaväzujúce účinky voči Povinným. Ďalej namietali neexistenciu rozhodcovskej doložky, a tým nedostatok právomoci rozhodcovského súdu, a to najmä z dôvodu, že povinní ako žalovaní v rozhodcovskom konaní podali voči právomoci Rozhodcovského súdu z nižšie popísaných dôvodov žalobnú odpoveď voči rozhodcovskému uzneseniu o oznámení o začatí Rozhodcovského konania (ďalej len „Žalobná odpoveď“), v ktorej namietali právomoc Rozhodcovského súdu rozhodnúť vo veci. Napriek skutočnostiam uvedeným v Žalobnej odpovedi sa Rozhodcovský súd uzniesol na svojej právomoci a dňa 15.06.2018 vydal rozhodcovské uznesenie, ktorým akoby suploval právneho zástupcu Oprávneného a sám sa snažil zdôvodniť vznik zodpovednosti Povinných ako členov predstavenstva za škodu podľa Obchodného zákonníka, pričom z jeho strany došlo len k opätovnému uvádzaniu citácií z rozhodnutí súdov, ktoré boli účelovo vytrhnuté z kontextu. Podľa názoru povinných 1/ a 2/ v zmysle ustanovení zákona o rozhodcovskom konaní je nepochybné, že rozhodcovská zmluva môže vzniknúť a zaväzovať len zmluvné strany, ktoré ju písomne uzavru a v prípade jej uzavretia elektronickými prostriedkami, tieto musia byť schopné zachytiť obsah právneho úkonu, na základe ktorého je rozhodcovská zmluva uzatvorená a osobu, ktorá takýto právny úkon urobila. Povinní v tejto súvislosti uviedli, že nie sú zmluvnou stranou žiadnej zmluvy uzatvorenej s Oprávneným ako ani so spoločnosťou MADRONA, ktorej súčasťou by bola rozhodcovská zmluva, prípadne rozhodcovská doložka a právny úkon s takýmto obsahom v žiadnom prípade neuzatvorili, a to ani elektronickými prostriedkami, pričom majú za to, že táto skutočnosť nebola preukázaná ani v priebehu rozhodcovského konania. Povinný 1/ a povinný 2/ ďalej poukázali na skutočnosť, že ani Oprávnený vo svojom návrhu na začatie rozhodcovského konania, žalobe o náhradu škody zo dňa 23.04.2018, neuviedol, že Povinní uzatvorili rozhodcovskú zmluvu. Oprávnený ako žalobca právomoc rozhodcovského súdu ad hoc rozhodcu Ing. Miloša Valacha rozhodovať odvodil od Všeobecných obchodných podmienok spoločnosti MADRONA platných údajne v čase dodania tovaru, cena ktorého bola vyššie uvedenou faktúrou vyúčtovaná dlžníkovi. V prípade dodávky tovaru zo strany pôvodného dlžníka, ktoré má byť prapodstatou tohto sporu, k takémuto určeniu alebo dohodnutiu akéhokoľvek odkazu na dotknuté Všeobecné obchodné podmienky spoločnosti MADRONA, o ktorých spoločnosť MONEDA ani netušila, v žiadnom prípade nedošlo, preto súčasťou záväzkového vzťahu kúpnej zmluvy predmetné všeobecné podmienky, z ktorých čl. XV. by mala vyplývať pre tento záväzkovo právny vzťah tam uvedená rozhodcovská doložka nebola. Povinní 1/ a 2/ poukázali na skutočnosť, že Oprávnený v otázke uzatvorenia rozhodcovskej zmluvy neuniesol dôkazné bremeno a nepreukázal, že by Povinní 1/ - 2/ akúkoľvek rozhodcovskú zmluvu, či doložku uzavreli a dokonca nepreukázal ani skutočnosť, že takúto rozhodcovskú zmluvu uzatvorila spoločnosť MODENA. Na základe vyššie uvedených skutočností sú Povinní toho názoru, že žiadnu rozhodcovskú zmluvu nikdy neuzavreli a za daných skutkových okolností ani uzavrieť nemohli, a preto právomoc rozhodcovského súdu konať a rozhodnúť v tejto veci nikdy nebola daná. Na preukázanie svojich tvrdení k návrhu na zastavenie exekúcie priložili Rozhodcovské uznesenie zo dňa 04.05.2018, Žalobu o náhradu škody zo dňa 23.04.2018, Žalobnú odpoveď zo dňa 24.05.2018, Rozhodcovské Uznesenie zo dňa 15.06.2018. Povinní 1/ - 2/ ďalej poukázali na skutočnosť, že závery Rozhodcovského súdu uvedené v Rozhodcovskom rozsudku sú v príkrom rozpore s platným právnym poriadkom a závažným spôsobom zasiahli do práv a oprávnených záujmov Povinných 1/ - 2/. Povinní 1/ - 2/ majú za to, že rozhodcovský súd absolútne odignoroval znenie platných právnych predpisov, a to najmä znenie § 194 ods. 6 a ods. 9 Obchodného zákonníka, ako aj ich legálny výklad a účel, pričom svoje mylné závery a vymyslenú právnu konštrukciu odôvodnil rôznymi citáciami zo súdnych rozhodnutí, ktoré sú účelovo vytrhnuté z kontextu a bez akejkoľvek logickej nadväznosti vsadené do textu odôvodnenia Rozhodcovského rozsudku. Povinní v rozhodcovskom konaní poukázali na skutočnosť, že na vznik zodpovednosti členov predstavenstva za škodu sa v zmysle § 373 Obchodného zákonníka vyžaduje kumulatívne splnenie nasledovných podmienok a) vznik škody, b) porušenie povinnosti, c) príčinná súvislosť medzi porušením povinnosti a vznikom škody. V prípade, ak vyššie uvedené predpoklady vzniku zodpovednosti za škodu nie sú splnené, zodpovednosť štatutárneho orgánu za škodu nevzniká. Oprávnený v podanom návrhu nijako nešpecifikoval, akej konkrétnej zákonnej povinnosti a akého skutku s tým spojeného sa povinní 1/ - 2/ vo svojej funkcii členov predstavenstva mali údajne dopustiť a rovnako neobjasnil ani žiadnu príčinnú súvislosť medzi vznikom údajnej škody a údajným porušením povinností zo strany povinných 1/ - 2/. Povinní 1/ - 2/ mali za to, že oprávnený neuniesol dôkazné bremeno v otázke splnenia zákonných predpokladov požadovaných pre vznik zodpovednosti štatutárnych orgánov za škodu v zmysle Obchodného zákonníka, a to ani za

pomoci rozhodcovského súdu, ktorý sa tak namiesto oprávneného pokúšal urobiť v rozhodcovskom uznesení. V neposlednom rade si povinní 1/ - 2/ poukázali na skutočnosť, že rozhodcovský súd pri rozhodovaní v rozhodcovskom konaní absolútne odignoroval skutočnosť, že Oprávnený nebol aktívne legitimovaný na podanie žaloby o náhradu škody v zmysle § 194 ods. 9 Obchodného zákonníka. Ďalej poukázali na skutočnosť, že na základe uznesenia Okresného súdu Žilina sp. zn. R1/1/2009 zo dňa 24. 8. 2009, bola povolená reštrukturalizácia spoločnosti MONEDA uznesením OS Žilina sp. zn. 3R/1/2009 zo dňa 28. 9. 2009, pričom táto bola skončená potvrdením reštrukturalizačného plánu dňa 25. 5. 2010 (Obchodný vestník MS SR č. 104B/2010 zo dňa 1. 6. 2010, ako verejne prístupný nie je potrebné dokladať). Reštrukturalizačným správcom bola JUDr. Gabriela Bírošová, so sídlom kancelárie Moyzesova 939/46, 010 01 Žilina. Keďže aj napriek prísľubom odberateľov nemala spoločnosť MONEDA dostatok zákaziek na to, aby sa plnil reštrukturalizačný plán, prijalo predstavenstvo rozhodnutie o podaní návrhu na vyhlásenie konkurzu, ktorý bol uznesením OS Žilina zo dňa 22. 9. 2010 sp. zn. 2K/25/2010 vyhlásený (Obchodný vestník MS SR č. 186B/2010 zo dňa 28. 9. 2010, ako verejne prístupný nie je potrebné dokladať). Následne na základe uznesenia Okresného súdu Žilina č. k. 2K/25/2010-627 zo dňa 05.04.2016, bolo konkurzné konanie voči spoločnosti MONEDA, a. s. zrušené pre nedostatok majetku. V tejto súvislosti Povinní 1/ a 2/ uviedli, že ak by aj akákoľvek pohľadávka Oprávnenému alebo jeho právnenému predchodcovi vznikla voči spoločnosti MONEDA, túto bolo teda odo dňa vyhlásenia konkurzu na majetok spoločnosti MONEDA potrebné v súlade so zákonom uplatniť v reštrukturalizačnom, resp. konkurznom konaní. V opačnom prípade pohľadávky voči spoločnosti MONEDA, ktoré neboli prihlásené zákonným spôsobom, sa stali nevymáhateľné. Oprávnený teda tak už nebol v čase podania žaloby uplatnenej v rozhodcovskom konaní a ani nie je aktívne legitimovaný uplatňovať akýkoľvek nárok na náhradu škody voči Povinným 1/ - 2/ v zmysle § 194 ods. 9 Obchodného zákonníka, nakoľko takýto nárok Oprávneného ku dňu podania žaloby ani neexistoval. Z vyššie uvedeného nepochybne vyplýva, že rozhodcovský súd pri rozhodovaní predmetnej veci absolútne odignoroval platné právne predpisy a preto možno konštatovať, že Rozhodcovský rozsudok, ktorý je podkladom na vykonanie Exekúcie, v žiadnom prípade nebol vydaný v súlade s platnými právnymi predpismi, ale naopak, bol vydaný v príkrom rozpore s nimi. Ďalej uviedli, že Uznesením Okresného súdu Žilina sp. zn. 1Odk/20/2018 zo dňa 28.02.2018 bol na majetok Povinného 2/ vyhlásený konkurz. Oznámením správcu konkurznej podstaty podľa ustanovenia § 167v zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov v platnom znení (ďalej len „Zákon o konkurze a reštrukturalizácii“), publikovaným v Obchodnom vestníku MS SR č. 95/2018 zo dňa 18.05.2018 bol konkurz na majetok Povinného 2/ skončený. Podľa ustanovenia § 166e Zákona o konkurze a reštrukturalizácii oddĺžením sa pohľadávky, ktoré môžu byť uspokojené iba v konkurze alebo splátkovým kalendárom (§ 166a), bez ohľadu na to, či boli alebo neboli prihlásené, stávajú voči dlžníkovi nevymáhateľné v rozsahu, v ktorom ho súd zbavil dlhov. Vzhľadom k uvedenej skutočnosti ako aj na časovú súslednosť vymáhania údajnej škody, ktorú údajne mali spôsobiť povinní 1/ - 2/, čo však povinní 1/ - 2/ v plnom rozsahu popreli a jej vzniku voči osobe povinného 2/, ako domnelej osobe, ktorá by mala za škodu uvádzanú v Žalobe zodpovedať, nie je možné uplatňovaný nárok Oprávneného voči povinnému 2/ priznať ani z tohto dôvodu, a teda ani vymáhať v exekúcii. Rozhodcovský súd, ktorý sa zrejme ujal funkcie právneho zástupcu Oprávneného (a teda žalobcu vo vykonávanom rozhodcovskom konaní) sa opiera o ustanovenie § 166c ods. 1 Zákona o konkurze a reštrukturalizácii, podľa ktorého je tzv. nedotknutou pohľadávkou pohľadávka zo zodpovednosti za škodu spôsobenú na zdraví alebo spôsobenú úmyselným konaním vrátane príslušenstva takejto pohľadávky. Povinní 1/ - 2/ upriamili pozornosť na to, že charakter pohľadávky v zmysle § 166c ods. 1 písm. d) Zákona o konkurze a reštrukturalizácii nespĺňa neexistujúca Žalobou uplatnená pohľadávka na údajnú náhradu škody, ktorú si vykonštruoval oprávnený. Povinný 2/, ako ani Povinný 1/ sa nikdy nedopustili žiadneho úmyselného konania, ktorým by bola spôsobená akákoľvek škoda, a už vôbec nie škoda akú predpokladá § 194 Obchodného zákonníka, a teda Žalobou uplatnená pohľadávka nie je tzv. „nedotknutou pohľadávkou“ a nespadá pod výnimku uvedenú v zákone o konkurze a reštrukturalizácii. Oprávnený len všeobecnými frázami vo svojich podaniach uvádza, že za to, že spoločnosť MONEDA nebola spôsobilá splniť svoj záväzok voči právnenému predchodcovi oprávneného, údajne zodpovedá štatutárny orgán z titulu zodpovednosti za škodu v zmysle § 194 ods. 9 Obchodného zákonníka. Takýmto výkladom ustanovenia § 194 ods. 9 Obchodného zákonníka však oprávnený v rozpore so skutočným účelom uvedeného ustanovenia potláča a stiera akýkoľvek význam práva obchodných spoločností zakotvený v právnom poriadku Slovenskej republiky a nastavených zodpovednostných vzťahov obchodných spoločností, ich štatutárnych orgánov, či spoločníkov. Riešenie, ktoré si vykonštruoval oprávnený však nie je právne možné, a oprávnený sa iba snaží odvrátiť pozornosť od skutočnosti, že pohľadávku, ktorú mala spoločnosť MADRONA voči spoločnosti MONEDA nebola prihlásená riadne v konkurznom konaní. Oprávnený ako žalobca za pomoci Rozhodcovského súdu

iba zneužili jazykové znenie vybraných ustanovení Obchodného zákonníka, ktoré účelovo použili na situáciu tak, aby sa zdalo byť v súlade so zákonom oprávnenie vymáhať vymyslenú pohľadávku proti údajným dlžníkom z titulu zodpovednostného vzťahu podľa § 194 ods. 9 Obchodného zákonníka, čo však v žiadnom prípade nie je táto situácia a nie je ani v súlade so zákonom. Povinní 1/ - 2/ majú za to, že takýmto spôsobom Oprávnený šikanózne zneužil právny systém na úkor bývalých štatutárnych orgánov dlžníka, ktorý už zanikol. V súvislosti s postavením Povinného 1/ povinní 1/ - 2/ uviedli, že pôsobenie povinného 1/ vo výkone funkcie členky predstavenstva spoločnosti MONEDA bolo ukončené ku dňu 02.06.2013. Z uvedeného dôvodu vôbec ani nie je zrejmé, na akom právnom základe odvodzoval Oprávnený vo svojej žalobe, ako aj v ďalších svojich podaniach, zodpovednosť povinného 1/ za akúsi náhradu škody. Zodpovednosť povinného 1/ za úmyselné spôsobenie konkrétnej škody by musela byť preukázaná, čo však nebola v žiadnom prípade ani počas vykonštruovaného rozhodcovského konania. Nie je možné založiť zodpovednosť akejkoľvek osoby za škodu, a oprieť ju o všeobecnú frázu konania v rozpore s odbornou starostlivosťou bez konkrétneho označenia skutku, ktorým by údajná škoda mala byť spôsobená a bez naplnenia zákonných predpokladov zodpovednostného vzťahu. Povinný 1/ sa nikdy konania, ako nepravdivo tvrdí Oprávnený, totiž nedopustila a funkciu člena štatutárneho orgánu spoločnosti MONEDA vykonávala riadne s odbornou starostlivosťou, pričom si aj riadne plnila všetky svoje povinnosti. Po skončení funkcie člena štatutárneho orgánu spoločnosti MONEDA, táto spoločnosť ešte navyše ďalej existovala a pôsobila aj keď v rámci konkurzného konania. Obaja Povinní uvádzajú, že rozhodcovský rozsudok, ktorý je podkladom vedenej Exekúcie, nikdy nebol povinnému 1/ a ani povinnému 2/ doručený. Z uvedeného dôvodu nie je možné, aby takýto dokument nadobudol akúkoľvek vlastnosť zakladajúcu nárok Oprávneného na zaplatenie požadovanej sumy, a teda nemohol nadobudnúť právoplatnosť a ani vykonateľnosť a stať sa tak spôsobilým exekučným titulom. Voči rozhodcovskému rozsudku, na základe ktorého exekúcia začala, sa však povinní 1/ - 2/ nemohli brániť ani domáhaním sa zrušenia takéhoto rozhodcovského rozsudku v súlade so zákonom o rozhodcovskom konaní, nakoľko o vydaní takéhoto dokumentu ani netušili a nemali o ňom vedomosť. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti sú povinní 1/ - 2/ toho názoru, že sú tu dôvody, pre ktoré je exekúcia neprípustná, a si preto povinní 1/ - 2/ navrhli, aby konajúci súd exekúciu zastavil v súlade s ust. § 61k Exekučného poriadku v platnom znení. Povinní 1/ - 2/ zároveň žiadali, aby konajúci súd rozhodol tak, že povinným 1/ - 2/ priznáva náhradu trov právneho zastúpenia v plnom rozsahu a Oprávnenému sa náhrada trov právneho zastúpenia nepriznáva.

4. Oprávnený k návrhu povinných 1/ - 2/ prostredníctvom právneho zástupcu uviedol, že podľa jeho názoru je návrh povinného 1 a povinného 2 na zastavenie exekúcie je irelevantný. V podstate sa dôvody, pre ktoré povinní 1/ - 2/ napádajú exekučné konanie, týkajú iba napádania samotného exekučného titulu, t. j. nespotrebitel'ského rozhodcovského rozsudku sp. zn. RD/100/2018. Oprávnený v tejto súvislosti poukázal na uznesenie Ústavného súdu SR sp. zn. IV. ÚS 104/2019 zo dňa 05.11.2019: „Rozsah prieskumnej činnosti exekučného súdu pri prieskum exekučného titulu je obmedzený na to, či je exekučný titul vydaný orgánom oprávneným na jeho vydanie, či je exekučný titul materiálne a formálne vykonateľný a či sú oprávnený a povinný hmotno-právne legitimovaný z exekučného titulu. V exekučnom konaní sa súd zaoberá takými okolnosťami, ktoré nastali po vzniku exekučného titulu, ktoré by mohli spôsobiť jeho nevykonateľnosť, bránili by jeho vymáhateľnosti, prípadne pre ktoré by bola exekúcia neprípustná. Ak by tieto jestvovali pred vznikom exekučného titulu, zásadne ich nemožno uplatniť, pretože ich relevancia sa skončila vydaním vykonateľného rozhodnutia, ktoré sa stalo podkladom pre exekúciu. Exekučný súd skúma iba to, či došlo k zániku judikovaného práva, t.j. práva vyplývajúceho z exekučného titulu.“ K námietke povinných 1/ - 2/ o nedoručení exekučného titulu oprávnený uviedol, že tento argument by bol podstatný, ak by bol pravdivý, nakoľko § 35 zákona č. 244/2002 Z. z. vyžaduje k vzniku účinnosti rozhodcovského rozsudku jeho doručenie. Rozhodcovský rozsudok sp. zn. RD/100/2018 zo dňa 06.08.2018 bol povinnému 1/ doručený dňa 20.08.2018, povinnému 2/ dňa 17.08.2018 a povinnému 3/ dňa 20.08.2018; a to všetkým trom fikciou doručenia, nakoľko sa zásielky z ich adries vrátili späť rozhodcovskému súdu ako neprevzaté v odbernej lehote. Podľa názoru oprávneného je nesporné, že všetci traja povinní (ako žalovaní v rozhodcovskom konaní) si úmyselne odmietli prevziať rozhodcovské rozsudky. Tiež nevykonali žiaden úkon na to, aby si vyžiadali rozhodcovský rozsudok opätovne zaslať; pritom vedeli, že im bola z rozhodcovského súdu zaslaná zásielka, čo museli vedieť z oznámenia o jej uložení na svojej doručovacej pošte. Podľa § 25 zákona č. 244/2002 Z. z. písomnosti sa považujú za doručené, ak sú zaslané na adresu trvalého pobytu adresáta doporučenou zásielkou. Túto podmienku rozhodcovský súd splnil. Je nesporné, že všetci traja povinní si rozhodcovský rozsudok neprevzali úmyselne. Uvedené tvrdenie oprávnený preukázal fotokópiami vrátených zásielok od povinného 1/ - 3/. Dôkaz úmyselného neprevzatia rozhodcovského

rozsudku sp. zn. RD/100/2018 podľa názoru oprávneného preukazuje aj iná skutočnosť. Všetci traja povinní si prevzali rozhodcovské uznesenie, oznámenie o začatí rozhodcovského konania sp. zn. RD/100/2018 zo dňa 04.05.2018. Všetci traja povinní následne podali svoje žalobné odpovede, čo je dôkaz ich aktívneho prístupu k rozhodcovskému konaniu. Rozhodcovský súd sa so svojou právomocou vysporiadal v rozhodcovskom uznesení sp. zn. RD/100/2018 z 15.06.2018, ktoré si povinný 1 a povinný 2 osobne prevzali. Preto tvrdenie povinných o tom, že im nebol doručený exekučný titul, nie je pravdivé, lebo opak je realitou, doručený bol a je to riadny a vykonateľný exekučný titul. K námietke povinných 1/ - 2/ o právomoci rozhodcovského súdu a námietka existencie rozhodcovskej zmluvy/ doložky - arbitrability rozhodcovského súdu v rozhodcovskom konaní sp. zn. RD/100/2018 oprávnený uviedol, že exekučný poriadok neobsahuje také ustanovenia, ktoré by umožňovali exekučnému súdu vykonať prieskum rozhodcovského rozsudku v nesporebných veciach v exekučnom konaní z hľadiska rozsahu rozhodcovskej zmluvy, alebo právomoci rozhodcovského súdu. Táto skutočnosť platí aj na rozhodcovské konania o náhradu škody podľa § 135a ods. 5 resp. § 194 ods. 9 Obchodného zákonníka. K námietke povinných 1/ - 2/ o vydaní rozhodcovského rozsudku v rozpore s platnými právnymi predpismi, ktoré spočívajú v tom, že rozhodcovský súd nemá právomoc konať a rozhodovať voči štatutárovi spoločnosti dlžníka o náhradu škody podľa § 135a ods. 5 resp. § 194 ods. 9 Obchodného zákonníka oprávnený uviedol, že rozhodcovský súd môže konať a rozhodovať voči štatutárovi spoločnosti dlžníka o náhradu škody podľa § 135a ods. 5 resp. § 194 ods. 9 Obchodného zákonníka podľa § 3 ods. 2 zákona č. 244/2002 Z. z. ako inú zmenu v osobe dlžníka vo vzťahu, na ktorý bola uzavretá rozhodcovská zmluva. Ide o ustálenú judikatúru opakovane vyjadrenú Ústavným súdom SR, kauzálnym Okresným súdom Bratislava V a Krajským súdom v Bratislave. K námietke povinných 1/ - 2/ týkajúcej sa oddženia povinného 2 oprávnený uviedol, že uplatňovaná náhrada škody voči povinnému 2 podľa § 194 ods. 9 Obchodného zákonníka je pohľadávka nedotknutá podľa § 166c ods. 1 zákona č. 7/2005 Z. z. Takejto pohľadávky sa osobný konkurz dlžníka netýka a je ju možné uplatňovať v exekučnom konaní aj potom, ako bol na dlžníka vyhlásený konkurz (oddženie). V tejto súvislosti oprávnený poukázal na nález Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 63/2019-59 zo dňa 19.11.2019: „Exekučná pohľadávka oprávneného je náhrada škody, ktorú povinný spôsobil svojím úmyselným konaním. Takáto pohľadávka je podľa § 166c ods. 1 písm. d) zákona č. 7/2005 Z. z. pohľadávkou nedotknutou a je ju možné naďalej voči povinnému uplatňovať počas aj po skončení jeho konkurzného konania. Pohľadávka oprávneného je oddžiením povinného nedotknutá a preto exekučné konanie oprávneného môže naďalej pokračovať. Voči pohľadávke oprávneného nenastali žiadne účinky oddženia povinného ani nenastala situácia zániku vymáhateľnosti jeho pohľadávky po vyhlásení osobného konkurzu povinného počas exekučného konania. Ústavný súd SR v uvedenom náleze v princípe skonštatoval, že náhrada škody voči štatutárovi spoločnosti dlžníka podľa § 135a ods. 5 resp. podľa § 194 ods. 9 Obchodného zákonníka v situácii kedy si veriteľ nedokáže vymôcť svoju pohľadávku z majetku spoločnosti dlžníka je škodou úmyselnou. Pri posúdení tejto otázky je „potrebné vždy brať do úvahy skutkové zistenia uvedené v odôvodnení rozhodcovského rozsudku“. Ústavný súd SR v Náleze sp. zn. I. ÚS 63/2019-59 z 19.11.2019 skonštatoval, že zastavením exekúcie oprávneného z dôvodu osobného konkurzu povinného boli porušené ústavné práva oprávneného. Pokiaľ rozhodcovský súd v odôvodnení rozhodcovského rozsudku uvedie, že povinný ako štatutár spoločnosti dlžníka spôsobil úmyselnú škodu v súlade s § 135a ods. 5 Obchodného zákonníka, tak sa jedná o nedotknutú pohľadávku v zmysle § 166c ods. 1 písm. d) zákona o konkurze.“ K námietke povinných 1/ - 2/ spočívajúcej v tom, že oprávnený nebol aktívne legitimovaný na podanie žaloby o náhradu škody v rozhodcovskom konaní sp. zn. RD/100/2018 z dôvodu, že voči spoločnosti dlžníka MONEDA, a.s. (v ktorej boli povinní 1 až 3 členmi predstavenstva) bolo začaté konkurzné konanie, ktoré ale bolo dňa 05.04.2016 zrušené pre nedostatok majetku oprávnený uviedol, že v tomto tvrdení povinných sú obsiahnuté dva fakty. V prvom rade ide o časový nesúlad procesných následkov. Konkurzné konanie u spoločnosti MONEDA, a.s. bolo zrušené pre nedostatok majetku dňa 05.04.2016. Uvedeným právnym stavom konkurzné konanie ale skončilo. Rozhodcovské konanie sp. zn. RD/100/2018 začalo dňa 04.05.2018 prijatím funkcie rozhodcu a prijatím žaloby na rozhodcovský súd. Takže dávno potom, ako skončilo konkurzné konanie voči spoločnosti dlžníka MONEDA, a.s. Preto tu neexistuje žiadna procesná kolízia. Povinní 1/ - 2/ podľa názoru oprávneného nesprávne stotožňujú nároky (pohľadávky) voči spoločnosti úpadcu MONEDA, a.s. s nárokmi (pohľadávkou) za náhradu škody, ktorá je predmetom exekučného konania oprávneného. To sú predsa dve úplne rozdielne situácie. Náhrada škody oprávneného uplatňovaná podľa § 194 ods. 9 Obchodného zákonníka vznikla až jej judikovaním v rozhodcovskom rozsudku sp. zn. RD/100/2018 zo dňa 06.08.2018 a to ako priamy následok toho, že nebolo možné vymôcť pôvodnú pohľadávku z majetku spoločnosti dlžníka MONEDA, a.s. a to okrem iného aj preto, že táto spoločnosť už ani neexistovala. Takáto námietka povinných o akejsi kolízii rovnakých nárokov je úplne irelevantná a zmaťočná. Predmet

rozhodcovského konania sp. zn. RD/100/2018 nemal žiadnu kolíziu s konkurzným konaní spoločnosti MONEDA, a.s. ani z pohľadu meríta sporu. Náhrada škody voči štatutárom spoločnosti dlžníka podľa § 135a ods. 5 resp. § 194 ods. 9 Obchodného zákonníka nemá s konkurzným konaním spoločnosti dlžníka (úpadcu) nič procesne spoločné. V tomto prípade ide skôr o dôkaz toho, že pohľadávka oprávneného, ako veriteľa voči povinným, ako bývalým členom predstavenstva spoločnosti dlžníka MONEDA, a.s., bola oprávnená a preukázaná, nakoľko nie je možné z majetku spoločnosti dlžníka MONEDA, a.s. túto pohľadávku vymôcť. Jedná sa o stav konečný a definitívny, nakoľko spoločnosť MONEDA, a.s. v čase začatia rozhodcovského konania sp. zn. RD/100/2018 už ani právne neexistovala, lebo bola vymazaná z obchodného registra dňa 12.12.2017. Univerzálne podľa právnej teórie a aktuálnej judikatúry ani aktívny (prebiehajúci) konkurz spoločnosti dlžníka automaticky nespôsobuje zánik aktívnej legitimácie veriteľa uplatňovať si svoje nároky voči štatutárom spoločnosti dlžníka podľa § 135a ods. 5 resp. § 194 ods. 9 Obchodného zákonníka. K uvedenému existuje rozsiahla právna judikatúra. Oprávnený ale nepovažoval za potrebné sa touto námietkou povinných ďalej podrobne zaoberať, nakoľko je voči jeho exekúcii irelevantná. K námietke povinných 1/ - 2/ podstatou, ktorej bola kritika povinných 1/ - 2/ priebehu rozhodcovského konania sp. zn. RD/100/2018 oprávnený uviedol, že všetci traja povinní, ako žalovaní v rozhodcovskom konaní podali žalobné odpovede. V nich sa zamerali hlavne na procesné námietky voči samotnému rozhodcovskému konaniu, ako bola právomoc, právna subjektivita účastníkov, spochybňovanie celého predmetu rozhodcovského konania. Nič konkrétne a ani nič preukázané iným dôkazom, okrem ich tvrdenia. Rozhodcovský súd sa so všetkými námietkami povinných, ako žalovanými v rozhodcovskom konaní vysporiadal v rozhodcovskom uznesení sp. zn. RD/100/2018 zo dňa 15.06.2018. Povinným nič nebránilo, aby požiadali v zákonnej lehote príslušný Okresný súd Bratislava V o preskúmanie zákonnosti rozhodcovského konania; mohli podať námietku voči rozhodcovi, námietku právomoci rozhodcovského súdu a tiež aj samotnú žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku. Ani jedno z týchto svojich práv ale povinní nevyužili, a preto u nich prišlo k definitívnej preklúzii práva už čokoľvek voči rozhodcovskému konaniu sp. zn. RD/100/2018 namietat'. Rozhodcovský rozsudok je podľa § 35 zákona č. 244/2002 Z. z. rovnocenný rozsudku všeobecného súdu a po nadobudnutí vykonateľnosti je jeho výrok vecou rozhodnutou res iudicata, ktorý sa už nemôže spochybňovať. Takéto námietky povinných sú preto právne irelevantné. Oprávnený ďalej poukázal na tú skutočnosť, že exekučný titul, t. j. nespotebitel'ský rozhodcovský rozsudok sp. zn. RD/100/2018, nie je príslušným súdom (v tomto prípade Okresným súdom Bratislava V) zrušený a ani nemá odloženú vykonateľnosť. Podľa vedomostí oprávneného na uvedenom príslušnom súde žiadne takéto konanie ani neprebíha, ani v minulosti neprebíhalo. Exekučný titul oprávneného je nesporný a plne vykonateľný v súlade s § 44 ods. 2 zákona č. 244/2002 Z. z. Podľa názoru oprávneného relevancia všetkých námietok povinných sa skončila vydaním nespotebitel'ského rozhodcovského rozsudku sp. zn. RD/100/2018 zo dňa 06.08.2018, ktorý nadobudol vykonateľnosť dňa 21.08.2018. Povinní 1/ - 2/ neuvádzajú nič nové, čo by nastalo po vydaní tohto exekučného titulu. Preto sú ich námietky už irelevantné. Rozhodcovské konanie sp. zn. RD/100/2018 prebehlo plne v súlade s platnými právnymi normami a zákonom č. 244/2002 Z. z. Obaja povinní mali možnosť sa rozhodcovského konania riadne zúčastniť, čo aj urobili. Mali možnosť využiť všetky prostriedky procesnej obrany v rámci žalobnej odpovede a dokazovania. Preto ich súčasné hypotézy sú už voči rozhodcovskému konaniu sp. zn. RD/100/2018 irelevantné. Rozhodcovský súd má právomoc konať a rozhodovať voči štatutárovi spoločnosti dlžníka o náhradu škody podľa § 194 ods. 9 Obchodného zákonníka v situácii, kedy si veriteľ nedokáže vymôcť svoju pohľadávku zo spoločnosti dlžníka a to ako inú zmenu v osobe dlžníka, vo vzťahu na ktorý bola uzatvorená rozhodcovská zmluva podľa § 1 ods. 2 v spojení s § 3 ods. 2 zákona č. 244/2002 Z. z. Z pohľadu exekúcie oprávneného nie je potrebné k veci nič viacej uvádzať, nakoľko exekučné konanie oprávneného nie je opravné konanie voči nespotebitel'skému rozhodcovskému konaniu a exekučný súd nemôže nahrádzať súd príslušný t.j. v tomto prípade Okresný súd Bratislava V. Všetky námietky povinných sú preto voči samotnej exekúcii irelevantné. Oprávnený si je plne istý všetkými svojimi tvrdeniami. Všetky vyššie uvedené tvrdenia oprávneného sú opakovane potvrdené rozhodovacou praxou slovenských súdov a opakovane potvrdené aj rozhodnutiami Ústavného súdu SR. Povinní 1/ - 2/ by mali prijať svoju právnú a procesnú situáciu a skôr by sa mali usilovať o dosiahnutie dohody s oprávneným resp. so súdnym exekútorom o spôsobe ako uhradia svoje záväzky. A nie zbytočne exekučné konanie komplikovať a zdržovať. Oprávnený z vyššie uvedených dôvodov navrhol, aby exekučný Okresný súd Banská Bystrica zamietol návrh povinných 1/ - 2/ na zastavenie exekúcie a zaviazal povinného na náhradu trov právneho zastúpenia v sume 36,95 EUR za 1 úkon právnej služby v polovičnej sadzbe (vypracovanie tohto vyjadrenia: 1 x 19,92 EUR = 19,92 EUR + režijný paušál za 1 úkon právnej služby: 1 x 10,87 EUR = 10,87 EUR + 20 % DPH v sume 6,16 EUR).

5. Podľa § 61k ods. 1 písm. d) zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“) súd exekúciu zastaví v celom rozsahu alebo v časti, ak sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu.

6. Podľa § 61k ods. 2 Exekučného poriadku povinný môže z dôvodov podľa ods. 1 podať do 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie návrh na zastavenie exekúcie. Návrh na zastavenie exekúcie musí byť odôvodnený a musia v ňom byť uvedené všetky skutočnosti, ktoré povinný môže ku dňu podania návrhu uplatniť. Takýto návrh ma odkladný účinok.

7. Podľa § 61k ods. 5 Exekučného poriadku, návrh na zastavenie exekúcie sa podáva u exekútora. Ak povinný navrhlo zastavenie exekúcie, exekútor bezodkladne vyzve oprávneného na vyjadrenie sa k návrhu v lehote nie kratšej ako desať dní. Ak oprávnený so zastavením exekúcie súhlasí, exekútor vydá upovedomenie o zastavení exekúcie, ktoré doručí účastníkom konania a súdu; inak do piatich pracovných dní po uplynutí lehoty na vyjadrenie sa oprávneného predloží návrh na zastavenie exekúcie spolu so svojim vyjadrením a prípadným vyjadrením oprávneného súdu.

8. Podľa § 61l ods. 3 Exekučného poriadku, ak je tu dôvod zastavenia exekúcie, súd exekúciu zastaví a rozhodne o trovách exekúcie vrátane určenia výšky; inak návrh zamietne. Ak súd návrh na zastavenie exekúcie zamietol z dôvodu, že návrh bol podaný oneskorené, i keď tu dôvod na zastavenie exekúcie je, povinný má právo domáhať sa vrátenia plnenia žalobou podanou voči oprávnenému.

9. Podľa § 3 ods. 1 ZRK, rozhodcovská zmluva je dohoda medzi zmluvnými stranami o tom, že všetky alebo niektoré spory, ktoré medzi nimi vznikli alebo vzniknú v určenom alebo inom právnom vzťahu, sa rozhodnú v rozhodcovskom konaní.

10. Podľa § 4 ods. 1 ZRK, rozhodcovská zmluva môže mať formu osobitnej zmluvy alebo formu rozhodcovskej doložky k zmluve.

11. Podľa § 4 ods. 2 ZRK, rozhodcovská zmluva musí mať písomnú formu, inak je neplatná.

12. Podľa § 4 ods. 3 ZRK, písomná forma rozhodcovskej zmluvy je zachovaná aj vtedy, ak je rozhodcovská zmluva obsiahnutá vo vzájomnej písomnej komunikácii strán alebo ak bola uzatvorená elektronickými prostriedkami, ktoré umožňujú zachytenie obsahu právneho úkonu a osoby, ktorá právny úkon urobila.

13. Podľa § 4 ods. 4 ZRK, odkaz v zmluve alebo v písomnej komunikácii strán na akýkoľvek dokument obsahujúci rozhodcovskú doložku sa považuje za písomnú rozhodcovskú zmluvu, ak sa takýmto odkazom má podľa vôle strán stať rozhodcovská doložka súčasťou zmluvy.

14. Podľa § 166c ods. 1 písm. d) ZoKR, oddĺžením sú nedotknuté tieto pohľadávky: pohľadávka zo zodpovednosti za škodu spôsobenú na zdraví alebo spôsobenú úmyselným konaním vrátane príslušenstva takejto pohľadávky.

15. Podľa § 135a ods. 5 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník (ďalej len „Obchodný zákonník“), nároky spoločnosti na náhradu škody voči konateľom môže uplatniť vo svojom mene a na vlastný účet veriteľ spoločnosti, ak nemôže uspokojiť svoju pohľadávku z majetku spoločnosti. Ustanovenia odsekov 1 až 3 sa použijú primerane. Nároky veriteľov spoločnosti voči konateľom nezanikajú, ak sa spoločnosť vzdá nárokov na náhradu škody alebo s nimi uzatvorí dohodu o urovnaní. Ak je na majetok spoločnosti vyhlásený konkurz, uplatňuje nároky veriteľov spoločnosti voči konateľom správca konkurznej podstaty.

16. Podľa § 194 ods. 9 Obchodného zákonníka, nároky spoločnosti na náhradu škody voči členom predstavenstva môže uplatniť vo svojom mene a na vlastný účet veriteľ spoločnosti, ak nemôže uspokojiť svoju pohľadávku z majetku spoločnosti. Ustanovenia odsekov 6 až 8 sa použijú primerane. Nároky veriteľov spoločnosti voči členom predstavenstva nezanikajú, ak sa spoločnosť vzdá nárokov na náhradu škody alebo s nimi uzatvorí dohodu o urovnaní. Ak je na majetok spoločnosti vyhlásený konkurz, uplatňuje nároky veriteľov spoločnosti voči členom predstavenstva správca konkurznej podstaty.

17. Účelom exekučného konania je nútená realizácia exekučného titulu vykonaná zásahom do práv povinného. Uskutočňuje sa za podmienok a predpokladov vymedzených procesnými predpismi s cieľom uspokojiť nárok oprávneného, ktorý mu bol priznaný vykonateľným rozhodnutím súdu alebo iného orgánu, prípadne vo verejnej listine (notárska zápisnica) a dobrovoľne nebol splnený. Exekučný súd je nielen oprávnený, ale aj povinný skúmať zákonnosť exekučného titulu v ktoromkoľvek štádiu už začatého konania a nielen v súvislosti s vydaním poverenia na vykonanie exekúcie, a to napr. aj pre účely zistenia dôvodu pre ktorý by bolo potrebné už začaté exekučné konanie zastaviť (I. ÚS 456/2011).

18. Súd posúdením návrhu na zastavenie exekúcie povinného a vyjadrenia povereného súdneho exekútora zistil, že upovedomenie o začatí exekúcie bolo povinnému 1/ doručené do vlastných rúk dňa 16.11.2021, a povinnému 2/ bolo doručené do vlastných rúk dňa 15.11.2021. Návrh na zastavenie exekúcie povinných 1/ - 2/ bol doručený do exekútorského úradu povereného súdneho exekútora v zákonnej lehote podľa ustanovenia § 61k ods. 2 Exekučného poriadku.

19. Povinní 1/ - 2/ vo svojom návrhu na zastavenie exekúcie namietali najmä, že exekučný titul je založený na ničím nepodložených tvrdeniach uvádzaných oprávneným, na neaplikovateľnej právnej argumentácii so šikanózne použitým ustanovením § 194 ods. 9 Obchodného zákonníka, bol vydaný na základe neexistujúcej rozhodcovskej doložky, exekučný titul ani nemal byť vydaný, lebo na majetok povinného 2/ bol vyhlásený konkurz, a exekučný titul nebol nikdy doručený povinným 1/ - 2/ a preto povinní 1/ - 2/ nemali možnosť sa voči tomuto konaniu ani len riadne brániť.

20. Čo sa týka námietky povinných 1/ - 2/ o tom, že exekučný titul im nikdy nebol doručený, a teda nemohol nadobudnúť právoplatnosť a vykonateľnosť, súd uvádza, že podľa fotokópie vrátených zásielok rozhodcovskému súdu má exekučný súd za preukázané, že exekučný titul bol povinnému 1/ doručovaný na adresu trvalého bydliska dňa 09.08.2018 a povinnému 2/ dňa 10.08.2018. Podľa ust. § 25 ods. 1 zákona o rozhodcovskom konaní platného a účinného v období 1. 1.2017 do 31.12.2018 platí, že ak sa účastníci rozhodcovského konania nedohodli inak, písomnosti sa považujú za doručené, ak boli doručené adresátovi osobne alebo do sídla, alebo na miesto podnikania adresáta, alebo na miesto jeho trvalého pobytu. Ak nemožno doručiť písomnosť adresátovi na nijakom z uvedených miest ani po vynaložení primeraného úsilia na zistenie tejto skutočnosti, písomnosti sa považujú za doručené, ak sú zaslané do posledného známeho sídla alebo miesta výkonu podnikania, alebo miesta trvalého pobytu adresáta doporučenou zásielkou alebo iným spôsobom, ktorý umožňuje overiť snahu doručiť písomnosti. Súd má za preukázané, že adresa trvalého pobytu na ktorú bol povinným 1/ - 2/ zasielaný rozhodcovský rozsudok je rovnaká ako uvádzajú v návrhu na zastavenie exekúcie, preto súd nemá pochybnosti, že povinní 1/ - 2/ sa o doručovaní exekučného titulu mohli dozvedieť (a aj dozvedeli). Súčasne povinní 1/ - 2/ v návrhu na zastavenie exekúcie žiadnym relevantným spôsobom nepreukázali, že by im exekučný titul nemohol byť doručený z objektívnych príčin, ktoré neboli na strane povinných 1/ - 2/. Preto má súd za to, že rozhodcovský súd doručoval exekučný titul v súlade s ustanoveniami zákona o rozhodcovskom konaní, a povinní 1/ - 2/ vlastnou pasivitou zapríčinili, že sa exekučný titul považuje za doručený, a teda mohli uplatniť všetky opravné prostriedky na dosiahnutie zrušenia exekučného titulu, najmä podanie žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku na miestne príslušnom súde. Keďže povinní 1/ - 2/ tak neurobili exekučný titul nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť v dôsledku čoho sa stal spôsobilým exekučným titulom. Vo vzťahu k uvedenému, súd ďalej uvádza, že právny poriadok Slovenskej republiky vychádza zo zásady „vigilantibus iura scripta sunt“, ktorá platila už v rímskom práve, podľa ktorej „práva patria len bdelym“ (pozorným, ostražitým, opatrným, starostlivým), teda tým, ktorí sa aktívne zaujímajú o ochranu a výkon svojich práv a ktorí svoje procesné oprávnenia uplatňujú včas a s dostatočnou starostlivosťou a predvídavosťou. V slobodnej spoločnosti je totiž predovšetkým vecou nositeľov práv, aby svoje práva bránili a starali sa o ne, inak ich podcenením či zanedbaním môžu strácať svoje práva majetkové, osobné, satisfakčné a pod.. To platí obdobne aj o využívaní zákonných procesných ustanovení včítane využitia možnosti podania opravných prostriedkov (citované z rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn.5 Sžf 65/2011).

21. Čo sa týka námietky povinných 1/ - 2/ o neexistencii rozhodcovskej doložky súd poukazuje na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky, sp.zn. IV. ÚS 282/2020 zo dňa 10.11.2020 v zmysle ktorého, v inom ako spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní exekučný súd nie je oprávnený skúmať právomoc rozhodcovského súdu z dôvodu neplatnosti, resp. neexistencie rozhodcovskej doložky, resp. zmluvy, keďže na uplatnenie takejto námietky existujú v zmysle zákona o rozhodcovskom konaní iné inštitúty (námietka nedostatku právomoci rozhodcovského súdu pre neexistenciu alebo neplatnosť

rozhodcovskej zmluvy podľa § 21 zákona o rozhodcovskom konaní, resp. podanie žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku podľa § 40 zákona o rozhodcovskom konaní). Možnosť uplatniť námietku nedostatku právomoci rozhodcovského súdu a možnosť podať žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku v nesporebných veciach vylučuje skúmanie právomoci rozhodcovského súdu v exekučnom konaní, pričom nevyužitie postupu podľa týchto ustanovení v iných než spotrebiteľských veciach znamená stratu možnosti skúmať a spochybňovať rozhodcovskú zmluvu, a tým aj právomoc rozhodcovského súdu v exekučnom konaní.

22. K námietke povinného 2/, že exekučný titul nemal byť vydaný z dôvodu, že Uznesením Okresného súdu Žilina sp. zn. 1Odk/20/2018 zo dňa 28.02.2018 bol na majetok povinného 2/ vyhlásený konkurz, a nejde o nedotknutú pohľadávku v zmysle ust. § 166c ods. 1 písm. d) ZoKR z dôvodu, že mu nikdy ako členovi predstavenstva spoločnosti MONEDA a.s. nebolo preukázané úmyselné konanie, ktoré by zakladalo nárok na náhradu škody, súd uvádza, že nedotknutými pohľadávkami v konkurze sú pohľadávky, ktorých sa oddĺženie netýka a sú zachované v celom rozsahu, pričom je právne irelevantné, či si veriteľ v konkurze pohľadávku prihlási. Vzhľadom na funkciu týchto pohľadávok zákon zachováva ich vymáhateľnosť v celom rozsahu počas oddľžovacieho konania ako aj po jeho skončení. Medzi nedotknuté pohľadávky zaraďuje zákon aj pohľadávky zo zodpovednosti za škodu spôsobenú dlžníkom na zdraví alebo za akúkoľvek inú škodu spôsobenú dlžníkom úmyselným konaním vrátane príslušenstva pohľadávky. Súd v tomto smere uvádza, že pohľadávka priznaná oprávnenému exekučným titulom voči povinným 1/ - 2/ bola uplatnená podľa § 135a ods. 5 Obchodného zákonníka. Pričom v odôvodnení rozhodcovského rozsudku (predloženého exekučného titulu) rozhodcovský súd uviedol, že povinný 2/ ako člen predstavenstva spoločnosti spôsobil škodu úmyselným (zavineným) konaním, a preto exekučný súd je týmto právnym názorom viazaný a nemôže o tejto otázke už rozhodnúť inak, dokonca rozdielne, ako už bolo o nej rozhodnuté v exekučnom titule. Súd taktiež uvádza, že náhrada škody voči fyzickej osobe štatutára spoločnosti dlžníka podľa § 135a ods. 5 a § 194 ods. 9 Obchodného zákonníka je vždy škoda, ktorá bola spôsobená úmyselným konaním štatutára spoločnosti dlžníka. Pričom všetky rozhodnutia štatutára spoločnosti dlžníka tento vykonal úmyselne. Pokiaľ tieto rozhodnutia viedli k úpadku spoločnosti a z toho dôvodu k vzniku nedobytných pohľadávok veriteľov spoločnosti, vznikla veriteľovi úmyselná škoda. V súlade s uvedeným súd dáva do pozornosti aj nález Ústavného súdu SR, sp. zn. I. ÚS 63/2019 zo dňa 19.11.2019. Na základe vyššie uvedeného právneho posúdenia charakteru pohľadávky oprávneného možno bez akýchkoľvek pochybností skonštatovať, že sa jedná o pohľadávku podľa § 166c ods. 1 písm. d) ZoKR (t.j. konkurzom nedotknutú pohľadávku), na ktorú sa režim podľa ust. § 167f ods. 2 ZoKR nevzťahuje. Súd mal na základe preskúmania exekučného titulu za preukázané, že pohľadávka, ktorá je predmetom exekučného konania je v zmysle § 166c ods. 1 písm. d) ZoKR nedotknutou pohľadávkou. Keďže vymáhaná pohľadávka spadá pod pohľadávku zo zodpovednosti za škodu spôsobenú na zdraví, ide o pohľadávku, ktorá je oddĺžením nedotknutá.

23. Vzhľadom k tomu, že v konaní o návrhu povinného na zastavenie exekúcie neboli preukázané žiadne skutočnosti vedúce k zastaveniu exekúcie podľa § 61k ods. 1 Exekučného poriadku, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku, resp. bránia vymáhateľnosti exekučného titulu, súd návrh povinného na zastavenie exekúcie ako nedôvodný podľa § 61l ods. 3 prvej vety Exekučného poriadku zamietol (výrok I. tohto uznesenia).

24. Podľa § 199 ods. 1 Exekučného poriadku, trovami oprávneného sú výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s podaním návrhu na vykonanie exekúcie a v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie, výdavky na zaplatený súdny poplatok a hotové výdavky spojené s podaním návrhu na vykonanie exekúcie.

25. Podľa § 199a ods. 1 Exekučného poriadku, trovami oprávneného sú výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s podaním návrhu na vykonanie exekúcie a v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie, výdavky na zaplatený súdny poplatok a hotové výdavky spojené s podaním návrhu na vykonanie exekúcie.

26. Podľa § 199d ods. 1 Exekučného poriadku, oprávnený má voči povinnému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v exekučnom konaní platil, v rozsahu, v akom ich súd uviedol v poverení na vykonanie exekúcie alebo dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie, ak ide o výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom na zastavenie exekúcie.

27. Podľa § 13a ods. 2 písm. b) Vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, (ďalej len "vyhl.č. 655/2004 Z.z."), odmena vo výške jednej polovice základnej sadzby tarifnej odmeny patrí za každý z týchto úkonov právnej služby, ak ide o výkon rozhodnutia alebo exekúciu, prevzatie a prípravu zastúpenia, návrh na začatie konania, vyjadrenie k takému návrhu, zastupovanie na pojednávaní, odvolanie proti rozhodnutiu a vyjadrenie k takému odvolaniu.

28. Vo všeobecnosti platí, že náhradu nákladov konania ovláda zásada úspechu vo veci, ktorá je doplnená zásadou zavinenia. Zmyslom využitia zásady zavinenia je sankčná náhrada nákladov konania, uložená rozhodnutím súdu tomu, kto ich vznik zaviniť, a ktoré by pri riadnom priebehu konania. Pri návrhu na zastavenie exekúcie je potom pre vyriešenie otázky náhrady nákladov konania kľúčové zistenie, či a pokiaľ áno, ktorý z účastníkov z procesného hľadiska mal úspech. Ustanovenie o náhrade trov konania, nie je obmedzené len na určité konania. Platí preto pre každé konanie. Keďže súd návrh povinných 1/ - 2/ na zastavenie exekúcie zamietol, povinní 1/ - 2/ nemajú nárok na náhradu trov konania a oprávnený mal v konaní úspech vznikol mu nárok na náhradu nákladov spojených s jeho zastupovaním v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie.

29. Súd priznal oprávnenému náhradu trov exekúcie v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie v celkovej výške 36,95 EUR (vrátane DPH), ktoré pozostávajú z jedného úkonu právnej služby - vyjadrenie k návrhu povinných 1/ - 2/ na zastavenie exekúcie v rámci exekučného konania vo výške 19,92 EUR podľa §10 ods.1, §13a ods.2 písm. c) vyhl.č. 655/2004 Z.z., + režijný paušál za rok 2021 vo výške 10,87 EUR, podľa §16 ods.3 cit. vyhl., + DPH 20% podľa §18 ods.3 cit. vyhl.č. 655/2004 Z.z.. Súd vychádzal z tarifnej hodnoty veci. Vzhľadom na uvedené o náhrade trov právneho zastúpenia oprávneného súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku č. III tohto uznesenia.

30. Nad rámec uvedeného súd konštatuje, že po právoplatnosti tohto uznesenia budú trovy exekúcie oprávneného vo výške 36,95 EUR (s DPH), ktoré súd priznal oprávnenému v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie priznané oprávnenému formou vydania dodatku k povereniu podľa ust. §199d ods.1 Exekučného poriadku.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné podať sťažnosť v lehote 15 dní od doručenia uznesenia na Okresnom súde Banská Bystrica.

Sťažnosť môže podať ten, v koho neprospech bolo uznesenie vydané.

Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

V sťažnosti musí byť uvedené, ktorému súdu je určená, kto ju podáva, proti ktorému uzneseniu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto uznesenie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa sťažovateľ domáha.

V sťažnosti možno uvádzať nové skutočnosti a dôkazy, ak je to so zreteľom na povahu a okolnosti sporu možné a účelné.